ନୀତି ଭାରତୀ

ଭତ୍ସ୍ରୋଚିତ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି ବୋଲି ତୁମେ ଯେହେତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲ, ତେଣୁ ସେପରି କରି ପାରିଲି। **- ପାଓଲୋ କୋଏଲ୍‌ହୋ**

ଅଦୃଶ୍ୟ ଅପରାଧ

ତପୋଧନ ପଣ୍ଡା

ଶ୍ୱଶୁର ଘରେ ଯୌତୁକ ନିର୍ଯାତନା ସହି ନପାରି ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନର ମା'ଟିଏ ଘର ଛାଡ଼ିଥିଲା, କେବଳ ଛୋଟ ପୁଅଟିକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି। ପହଞ୍ଚୁଥିଲା ହାଇଦ୍ରାବାଦରେ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ପାଇ ବଞ୍ଚିଯିବ ନିଜେ ଓ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବ ଛୁଆଟିକୁ। ଷ୍ଟେସନ୍‌ରେ ଗୋଟେ ଲୋକ ସହିତ ଦେଖା। ରୋଜଗାରର ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ନେଇଗଲା ସାଥୀରେ। ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଚାଲିଲା ପ୍ରଥମ କେଇଦିନ। ତା'ପରେ ସରଳ ଚେହେରାର ଆଡୁଆଳରୁ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କଲା ହିଂସ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତି। ସେ କ'ଣ ଦିନେ କଳ୍ପନା କରିଥିଲା ଆସିବା ମାତ୍ରେ ପଡ଼ିଯିବ ଯୌନ ପିପାସୁର କବଳରେ। କେବଳ ସେତିକିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୋଇ ତାକୁ ସେ ଲଗାଇ ଦେଲା ଦେହ ବ୍ୟବସାୟରେ, ଧମକ ଆସିଲା ନମାନିଲେ ପୁଅଟିର ଜୀବନ ବିପନ୍ନ ହୋଇଯିବ। ଯେତେବେଳେ ତାକୁ ଏଇ ନର୍କରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲା ସେତେବେଳକୁ ପୁଅଟି ବଞ୍ଚିନଥିଲା। ଆଖିରେ ଆଉ ଲୁହ ନଥିଲା ବୋହି ଯିବାକୁ। ଇଏ ଗୋଟିଏ ମହିଳାର କରୁଣ କାହାଣୀ ନୁହେଁ। ଏପରି ନିର୍ଯାତିତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହଜାର ହଜାର ଆମ ଦେଶରେ। ମହିଳା, କିଶୋରୀ, ନା ବାଳିକା ସର୍ବୋପରି ମାନବ ଚାଲାଣର ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି। ନ୍ୟାସନାଲ କ୍ରାଇମ୍ ରେକର୍ଡସ୍ ବ୍ୟୁରୋର ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ପଞ୍ଜିକୃତ କେସ୍ ଗୁଡ଼ିର ସଂଖ୍ୟା ୮୧୩୨ ଓ ତା'ର ପୂର୍ବବର୍ଷ ୬୮୬୭ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷକ ଭିତରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି ୨୦ ପ୍ରତିଶତ। ସବୁଠୁଁ ଅଧିକ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ୪୪%, ତା ତଳକୁ ରାଜସ୍ଥାନ ୧୭%। ଯେଉଁ ୧୫୩୭୯ ଜଣ ପୀଡ଼ିତ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଧରା ଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୧୦୧୫୦ ଜଣ ମହିଳା ଓ ୫୨୨୯ ଜଣ ପୁରୁଷ। ଅଧିକାଂଶ ଅଶିକ୍ଷିତ। ଏହି ଚାଲାଣର କାରଣ ସ୍ୱରୂପ କୁହାଯାଇଛି ଫୋର୍ସଡ୍ ଲେବର, ଯୌନ ଶୋଷଣ, ବେଶ୍ୟାବୃତ୍ତି, ଗୃହରେ ଚାକର/ଚାକରାଣୀ, ଜବରଦସ୍ତ ବିବାହ, ଚାଇଲ୍‌ଡ ପର୍ଣ୍ଣୋଗ୍ରାଫି, ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି, ନିଶା ଚୋରା ଚାଲାଣ ଓ ଦେହରୁ ଅଙ୍ଗ ଛେଦନ। ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂଖ୍ୟା ନିହାତି କମ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି। ଅନେକ ଚାଲି ଯାଉଛି ଦୃଷ୍ଟିର ଆଡୁଆଳରେ ପଞ୍ଜିକୃତ ନହୋଇ। ଏପରି ଘଟଣାର ଶିକାର ଯେଉଁମାନେ ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଅଶିକ୍ଷିତା। ଏ ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଜ୍ଞ ଓ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ।

ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ଚାଲାଣ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି। ବ୍ରାଜିଲ୍, ମେକ୍‌ସିକୋ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର, ଆଦି ଗରିବ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ମହିଳାମାନେ ବେଶୀ ପରିମାଣରେ ଏଥିରେ ଶିକାର। ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶ୍ରମ ସଂସ୍ଥାର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଗତବର୍ଷ ୪ କୋଟିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଚାଲାଣର ଶିକାର ଯାହାକି କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆର ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ସହିତ ସମାନ। ୧୦ଲକ୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସେକ୍ସ ଟ୍ରେଡ୍‌ରେ ଶୋଷଣର ସମ୍ମୁଖୀନ। ଏପରି ଚାଲାଣ ହୋଇ ଆମେରିକାରେ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ୧୦ ହଜାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଯୁବତୀ, କିଶୋରୀ ଯୌନ ଶୋଷଣର ସମ୍ମୁଖୀନ। ବିଶ୍ୱରେ ଏଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅପରାଧର ମାର୍କେଟ ବାର୍ଷିକ ୧୫୦ ବିଲିୟନ୍ ଡଲାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ। ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି'ଲାର୍ଜେଷ୍ଟ ଗ୍ଲୋବାଲ କ୍ରିମିନାଲ ଏଣ୍ଟରପାଇଜ୍'। ଆମେରିକାରେ ଗତ ବର୍ଷ ୪୪୦୦ ସେକ୍ସ ଟ୍ରାଫିକିଂ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଛି। ଏହା ଜଣାଇଛି 'ନ୍ୟାସନାଲ ହ୍ୟୁମାନ୍ ଟ୍ରାଫିକିଂ ରିସୋର୍ସ ସେଣ୍ଟର ଆମ ଦେଶରେ ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ସରକାର ୨୩୮୭ ଜଣ ଚାଲାଣକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୧୮୦ ଜଣ ସେକ୍ସ ଟ୍ରାଫିକର। କିନ୍ତୁ ଅଦାଲତରେ ଦଣ୍ଡିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମାତ୍ର ୮୧୫ ଓ ୧୫୫୦୬ ଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଛନ୍ତି। କେତେବର୍ଷ କାହାକୁ ଜେଲ ହୋଇଛି ତାହା ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇନାହିଁ। ପ୍ରକାଶ ଥାଉକି ସୁପ୍ରିମ୍ କୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ନ୍ୟାସନାଲ କ୍ରାଇମ୍ ରେକର୍ଡସ୍ ବ୍ୟୁରୋ ବା ଏନ୍.ସି.ଆରବି ହଜିଯାଉଥିବା ମଣିଷ ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବାବଦରେ ପ୍ରଥମ କରି ଏକ ସାରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି। ପୁଣି ୨୦୧୫ରେ ଅଦାଲତ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ 'ଅର୍ଗାନାଇଜଡ୍ କ୍ରାଇମ୍ ଇନ୍‌ଭେଷ୍ଟିଗେଟିଭ୍ ଏଜେନ୍ସି' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ପାଇଁ ୨୦୧୬ ଡିସେମ୍ବର ସୁଦ୍ଧା କେବଳ ମାନବ ଚାଲାଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଓ ପୀଡ଼ିତ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାସ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ। ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏଥିପାଇଁ ୮୩.୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପାଣ୍ଠି ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି। ୨୨୬ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି- ଯେଉଁଠାରେ କି ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ଆଣ୍ଟି ହ୍ୟୁମାନ୍ ଟ୍ରାଫିକିଂ ୟୁନିଟ୍ ମାନ ଅଛି। ସେଠାରେ ନିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଆଯାଇଛି। ଅନେକ ଏନ୍‌ଜିଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅସୁବିଧାଟି ହେଲା ରାଜ୍ୟ-ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ, କ୍ଷମତାର ପରିସର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇ ପାରୁନାହିଁ। ତେଣୁ ଅପରାଧୀମାନେ ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି। ଅନେକ ପୁଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନ୍‌ରେହ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟକ ପୁଲିସ୍ ନାହାନ୍ତି। କେତେ ଜାଗାରେ ଗାଡ଼ି ନାହିଁ ତ କେତେ ଜାଗାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନାହିଁ ଯାହାକି ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଚାଲାଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଓ ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ। ଯେଉଁ ସରକାରୀ ବାବୁମାନେ ଏହି ଚାଲାଣ ପ୍ରତି ଆଖି ବୁଜିଦେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନାହିଁ। ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ଗୋଆରେ ଜଣେ ବିଧାୟକ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ ଜଣେ ମହିଳାଠୁ ତା'ର ଝିଅକୁ କିଣି ବଳାତ୍କାର କରିବା ବେଳେ। ତାଙ୍କୁ ଓ ସେହି ମହିଳାଙ୍କୁ ଗିରଫ୍ କରିବା ପରେ ସେମାନେ ଜାମିନ୍ ପାଇ ବୁଲୁଛନ୍ତି। ଏବେ କୁଆଡ଼େ ଆହୁରି ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରହିଛି। ଏହାଠାରୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ କ'ଣ ହୋଇପାରେ!

ସରକାର ନିଜ ସ୍ତରରେ, ଚାଲାଣ ହେଉଥିବା ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ, ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ଅବଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ଏନ୍‌ସିଆରବିର ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ୨୦୧୬ରେ ୮୨୮୧ ଜଣ ପୀଡ଼ିତପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୫୪୦୭ ଜଣ ଯୌନ ଶୋଷଣର ଶିକାର, ୪୨୬ ଜଣ ହେଉଛନ୍ତି ଠିକା ଶ୍ରମିକ ୨୪୪୮ ଜଣ ଆଇପିସିର ୩୭୦ ଧାରା ଅଧୀନରେ ଚାଲାଣ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ତାହାକୁ ଆଉ ବର୍ଗୀକରଣ କରାଯାଇନାହିଁ। ୨୦୧୬ରେ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ହଜି ଯାଉଥିବା ଶିଶୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ ଅପରେଟିଂ ପ୍ରୋସିକ୍ୟୁର୍ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଓ ଗୃହମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ସହିତ ମିଶି ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଟ୍ରାକ୍ ଚାଇଲ୍‌ଡ ଭଳି ସିଷ୍ଟମ ଜାରି ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। 'ହଟ୍ ଲାଇନ୍' ମଧ୍ୟ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏକ ଏମ୍‌ର୍ଜେନ୍ସି ଫୋନ୍ ଲାଇନ୍। ରାଜ୍ୟ ଓ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ଚଢ଼ଉ କରି ଏଭଳି ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯେଉଁମାନେ ଯୌନ ଶୋଷଣରେ ଶିକାର ବା ଫୋର୍ସଡ୍ ଲେବରରେ ନିୟୋଜିତ ଉଦ୍ଧାର କରି, ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାସ ଯୋଗାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ ରଖିଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ଚାଲାଣକାରୀଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନରେ ସେତେ ସକ୍ଷମ ହେଶଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି। ସରକାରୀ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକରେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ପହଞ୍ଚୁଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ସବୁ ଓଭର କ୍ରାଉଡେଡ୍ ହୋଇଯାଉଛି ଓ ଅନେକଙ୍କୁ ଟ୍ରାନ୍‌ଜିଟ୍ ହୋମ୍‌ଗୁଡ଼ିକରେ ରହି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡୁଛି। ଏଠାରେ ଅସୁବିଧା ଆହୁରି ହେଲା ସେଇ ଶିଶୁ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ଚିକିତ୍ସା ବା କାଉନ୍‌ସେଲିଂ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅଭାବ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ଯୋଗାଇ ଦବା ଠିକ୍‌ଠିକ୍ ହୋଇପାରୁନାହିଁ। ଯେଉଁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଉଛି ସେମାନଙ୍କ ଥଇଥାନ ପାଇଁ ସହାୟତା ରାଶି ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ମାତ୍ର ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟା ହୋଇପଡ଼ିଛି।

ଆମ ଦେଶରେ ମାନବ ଚାଲାଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ନାହିଁ। ଏହି ଚାଲାଣକୁ କୁହାଯାଉଛି ତୃତୀୟ ବୃହତ୍ତମ ସଂଗଠିତ ଅପରାଧ କାରଣ ଏହା ମାନବ ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରେ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ ଅପରାଧ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଏ। ତେଣୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଇନ୍ କରିବାକୁ ସରକାର ଦ ଟ୍ରାଫିକିଂ ପର୍ସନସ୍ (ପ୍ରିଭେନ୍‌ସନ ପ୍ରୋଟେକ୍‌ସନ୍ ଆଣ୍ଡ ରିହାବିଲିଟେସନ) ବିଲ୍ ୨୦୧୮ ଆଣିଛନ୍ତି। ଏହି ବିଲ୍‌ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମାନବ ଚାଲାଣ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଫୋର୍ସଡ୍ ଲେବର, ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି, ନିଶା ଦେଇ ଚାଲାଣ କରିବା, ହରମୋନ୍ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ ଦେଇ ଅଳ୍ପ ବୟସର ଝିଅଙ୍କୁ ଯୌନ ଶୋଷଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କରିବା, ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବା ଆଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ସେହି ଚାଲାଣକାରୀଙ୍କୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି। ମିଛ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦେଇ ନିଯୁକ୍ତି କରାଇ ଦବାର ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଚାଲାଣ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତି ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି। ପୀଡ଼ିତପୀଡ଼ିତା ଓ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ନାମ ଠିକଣା ଆଦି ଗୋପନ ରଖିବା, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ସ୍ପେଶାଲ କୋର୍ଟ ସ୍ଥାପନ କରିବା, ପୀଡ଼ିତ / ପୀଡ଼ିତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ ହବା ମାତ୍ରେ ୩୦ ଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତିକାଳୀନ ସହାୟତା ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ ମାନସିକ ଓ ଶାରୀରିକ ଚିକିତ୍ସା ଯୋଗାଇଦବା ଓ ପରେ ପରେ ପୁଣି ଅପରାଧୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ଦାଖଲ ହବାଠାରୁ ୬୦ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିଲିଫ୍ ଯୋଗାଇ ଦବା ଆଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ପୁନର୍ବାସ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ବରାଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ତରରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି। ଚାଲାଣକାରୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ ୧୦ ବର୍ଷରୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡ ସହିତ ଜୋରିମାନାର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି। ଏହାକୁ ଶେଷ ସ୍ୱର୍ଶ ଦବା ପାଇଁ ଗ୍ରୁପ୍ ଅଫ୍ ମିନିଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ବିଲ୍‌କୁ ପଠାଯାଇଛି। ଏତେସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୁଏତ ଅନେକାଂଶରେ ମାନବ ଚାଲାଣକୁ ରୋକିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ। ତା' ସହିତ ଆବଶ୍ୟକ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ସହଜରେ ଚାଲାଣର ଶିକାର ହୋଇଯାଉଥିବା ମହିଳା ଓ ଶିଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ ତଥା ସମାଜର ଶିକ୍ଷିତ ବର୍ଗ ଏହାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ତତ୍ପର ହେବା। ■

ଭିଆଇଏମ୍-୭୪୧, ଶୈଳଶ୍ରୀବିହାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ହସିବାଟା ଜରୁରୀ

ଦେବେନ୍ଦ୍ର କର

ମଣିଷ ଜୀବନ ହସଲୁହ ମିଶ୍ରଣରେ ଗଢ଼ା। ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦର୍ଶାଇଦିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣଙ୍କ ସୁଖୀ ନା ଦୁଃଖୀ। ସମୟ ଚକ୍ରରେ ସୁଖ ଦୁଃଖ ପାଳିକରି ଆସିଥାଏ ମଣିଷ ଜୀବନରେ। ଶୁଭଖବର ଟିଏ ଶୁଣିଲେ ମନ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚି ଉଠେ ତ ଦୁଃଖଖବର ବେଳେ ଆଖିରୁ ଝରିପଡେ ଧାର ଧାର ଲୁହ। ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଆଜିର ସମୟରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁ ଥାଇ ବି ସେ ଦୁଃଖରେ ଆଉ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ନାହିଁ ସେ ବି ଦୁଃଖରେ। ମୋଟ ଉପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁବ୍ ଅଧିକ। ଘଡ଼ିଏ ହସମଜା ଦୁଃଖସୁଖ ହେବାକୁ କାହାରି ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ। ବାଟରେ ଘାଟରେ ଭେଟ ହେଇଥିବା ଲୋକଟିକୁ ଭଲମନ୍ଦ ପଚାରିବା ମାତ୍ରେ ସେଇ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ମିଳେ କ'ଣ ନାଁ ମୁଁ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଅଛି। ବ୍ୟସ୍ତତା ବା ଟେନସନ୍ ମଣିଷର କେତେ ଯେ କ୍ଷତି କରେ ତାହା ଅନେକଙ୍କୁ ହୁଏତ ଜଣା ନାହିଁ। ଏହି ବ୍ୟସ୍ତତା ବା ଟେନସନ୍ ହିଁ ଅନେକ ରୋଗର କାରଣ ସାଜୁଛି। ଆଜି ଆମ ଆଖପାଖରେ ହସଖୁସିଆ ଖୁସିମିଜାଜ ମଣଷଟେ ପାଇବା କଷ୍ଟ ହେଲାଣି। ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଦତ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ମଧ୍ୟରୁ ହସ ଅନ୍ୟତମ। ହସ ହିଁ ଅନେକ ଗୁଡିଏ ସମସ୍ୟାରୁ ଆମକୁ ମୁକୁଳାଇ ଥାଏ। ଆନନ୍ଦ ମନରେ ମିଠା ମିଠା କଥାରେ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟଟି ହୋଇପାରିବ କିଛି ଲୋକ କଟୁକଥା କହି ବିଗାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି। ଯାହା ଫଳରେ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତ ହୋଇପାରେନି ଅଯଥା ନିନ୍ଦା ଅପବାଦର ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡେ। ପ୍ରକୃତରେ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସ୍ନୋ ଓ ପାଉଡର ଯା କ୍ରିମରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଚେନାଏ ହସରେ ସବୁକିଛି। ହସଖୁସିଆ ଲୋକଟି ସର୍ବଦା ସକରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଚିନ୍ତାକରିଥାନ୍ତି। ଅନେକ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାକୁ ସେମାନେ ସ୍ୱଳ୍প ସମୟରେ ନିପଟେଇବାକୁ ସକ୍ଷମ। ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ସତରେ ଖୁବ ନିଆରା। ନିଜ ପାଖରେ ଥାଉ ନଥାଉ ସବୁସମୟରେ ମୁହଁରେ ହସ ଝଲସୁ ଥାଏ। ମିଠାମିଠା କଥାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇପାରନ୍ତି। ସେପରି ଗୁଣର ବ୍ୟକ୍ତି ଖୁବ୍ ମିଳାପି ଆଉ ସ୍ନେହୀ। ମାତ୍ର ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟର ଦେଖାଚାହାଁରେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ନିଜର କରିଦିଅନ୍ତି। ଭଗବାନଙ୍କ ତରଫରୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏହା ଏକ ବରଦାନ କହିଲେ ଭୁଲ ହେବନି।

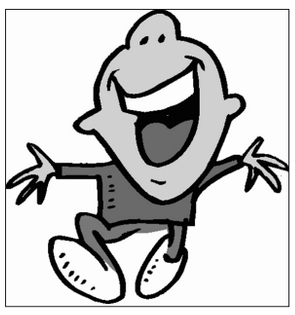

ହସିବାର ତରିକା ବି ସଭିଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କେହି କେହି ମନଖୋଲି ବଡ଼ଜୋରରେ ହସିପାନ୍ତି ତ କେହି ଧୀରେ ଧୀରେ ତ ପୁଣି କେହି କେହି ଚୁପ୍‌ଚାପ୍ ମନେମନେ। ଧୀରେ ଧୀରେ ହସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଖପାଖକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏକ ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁଯାୟୀ ଝିଅମାନେ ପୁଅଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ହସିଥାନ୍ତି। ଆମେ ଯେତେବେଳେ ହସୁ ଆମ ଶରୀର ୬୨ଟି ମାଂସପେଶୀ କାର୍ଯ୍ୟକରିଥାଏ। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ହସ ହୃଦୟକୁ ମାଲିସ୍ କରେ। ହସିଲେ ଆନନ୍ଦ ରୂପକ ଦୀପଟି ଆହୁରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠେ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅନ୍ୟମାନେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଉଠନ୍ତି। ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରତିଦିନ ୧୦ମିନିଟ୍ ହସିଲେ ଆମ ଶରୀରକୁ ଯେତିକି ଶକ୍ତିମିଳେ ଯେତିକି ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣରେ ଏକ କିଲୋମିଟର ଚାଲିଲେ ମିଳିଥାଏ। ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତରେ ହସମିଜାଜ ଲୋକ ବ୍ୟସ୍ତତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ। ହସିଲେ ରକ୍ତଚାପ ସ୍ଥିର ହେବା ସହ ଫୁସଫୁସ୍ ମଜଭୁତ ହୋଇଥାଏ। ହୃଦୟରର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ। ହସକୁରା ଲୋକଙ୍କୁ ମାନସିକ ରୋଗ ଅଦୌ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିପାରେନି। ହସିବା ସମୟରେ ଆମ ଶରୀରରୁ ଇଣ୍ଡରଫିନ୍ ନାମକ ହରମୋନ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ। ଏଇ ହରମୋନ୍ ମନରେ ଉତ୍ସାହ ବୃଦ୍ଧିକରେ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ। ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଚିଡଚିଡ କ୍ରୋଧୀ ସ୍ୱଭାବର ସେମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ଏଣୁତେଣୁ କଥାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୋହରାଇଥାନ୍ତି। ଛୋଟିଆ କଥାକୁ କ'ଣ କାହିଁକି କେମିତି ବାରବାର ନିଜକୁ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନକରିଥାନ୍ତି ଯାହାର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ହିଁ ନଥାଏ। ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସର୍ବଦା ଗମ୍ଭୀର ଆଉ ମଳିନ ଦେଖାଯାଏ। ଏମାନେ ନିଜକୁ କଷ୍ଟ ଦେବା ସହ ଘର ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବି କଷ୍ଟ ଦିଅନ୍ତି। ଅଯଥା କଥାକୁ ମନରୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଦୂରେଇ ପାରିଲେ ନିଜ ପାଇଁ ହିତକର। ଅଧିକ ଭାବିଲେ ସମସ୍ୟା ତ ସମାଧାନ ହୁଏନି ଓଲଟା ନିଜେ ହିଁ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବଢିଯାଏ। ଅସମୟରେ ଭାଙ୍ଗିନପଡିବ ପରସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢତାର ସହ ସାମ୍ନା କରିବା ଲୋକଟି ବୁଦ୍ଧିମାନ ପରିଚୟ ଦିଏ। ସବୁ ସମୟରେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗର ହାତ ବଢେଇଲେ ନିଜ ଭିତରେ ସକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ଘରେ ହେଉ ବା ଅଫିସ୍‌ରେ ସବୁକାମକୁ ଆବୋରି ନେଇ ବାଃ ବାଃ ନେଲେ ନିଜକୁ ହିଁ ଟେନସନ୍। ମିଳିମିଶି ହସିହସି ବାଣ୍ଟିକି କରିଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାପ କମିବା ସହିତ ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ରହିବ।

ଅନ୍ୟ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଇବା କହିବାକୁ ଗଲେ ଏକ ସେବା। ଯାହାଙ୍କ ପ